

nær; thi vi Socialdemokrater vil ogsaa være med til at gennemføre en saadan Ordning.

Men ved at sidde her i Nat og høre paa Diskussionen fik jeg det Indtryk, at der endnu er langt, langt tilbage. Det ærede Medlem Hr. Holstein fik jo i Løbet af en Times Tid fuldstændig ødelagt samtlige Partier, der er repræsenteret her i Salen; til sidst var det kun ham selv, der vilde det rette; og da jeg gaar ud fra, at vi ikke er i Stand til at blive enige om at slutte os til ham, har det vel lange Udsigter. Derimod var der een af de Konservatives Repræsentanter, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, der udtalte sig paa en saadan Maade, at jeg synes, han skylder Tinget nærmere Oplysninger om, hvorledes hans Udtalelser skal forstaas. Han sagde nemlig, at hvis man ikke kan blive enig i Rigsdagen om at ordne det, vil man ordne det udenfor Rigsdagen. Jeg forstod ham saaledes, at det var ved Gadekampe, det skulde ordnes. Jeg ved meget godt, at man her i Landet som i saa mange andre Lande har en begyndende Sammenslutning, der kalder sig Fascismen; jeg ved ikke, om det ærede Medlem hører til der; Kommunist antager jeg ikke det ærede Medlem er. Der er dog nogle af dem, som ogsaa mener, man bør ordne Forholdene paa den Maade. Jeg vil imidlertid henstille til de ærede Medlemmer at lade os blive paa Jorden, lad os endelig være klare over, at denne Forsamling er et Spejlbillede af Folket i Landet. Jeg kan ikke se rettere end, at naar man lever i et Land, hvor den almindelige Valgret er gældende, hvor ethvert Menneske, Kvinde og Mand, har Ret til at bestemme, hvem der skal være hans Repræsentant, maa det være Folket, som er Skyld i, at Rigsdagen ikke i Dag viser Flertal for et enkelt Parti — vi skal naturligvis ikke vente, indtil det ærede Medlem Hr. Holstein faar et Flertal her i Salen, det gaar ikke. Vi skal anerkende Udviklingen, vi skal anerkende, at Samfundet ikke er det samme i Dag som for 20—30 Aar tilbage, vi skal anerkende, at vi har en interesseret Arbejderklasse, som tæller flere hundrede Tusinde, her i Landet, og man skal ikke kræve, at enkelte Stænder eller Klasser skal trykkes tilbage til det usle Liv, de tidligere førte, et Liv, der ikke var et Menneske værdigt. Lad os være enige om, at vi skal skabe saa lyse og lykkelige Forhold i Landet som vel muligt. Det gør man imidlertid ikke ved at hjælpe dem,

der i Forvejen har nok og ingen Hjælp trænger til; det gør man ved at hjælpe dem, som er nødt til at modtage Hjælp fra det offentlige, da de ellers vil gaa til Grunde i Elendighed.

Ludvigsen: Jeg vil tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger om vort Redningsvæsen rundt omkring ved de danske Kyster. Anledningen hertil er, at den Anskuelse paa et vist Tidspunkt blev hævdet, at Redningsvæsenet paa visse Omraader svigtede og ikke opfyldte de Krav, man maatte stille. Følgen var, at der blev nedsat en Kommission til at undersøge Sagen og komme med Forslag om Ændring af de paaklagede Forhold. Denne Kommission kom til det for mig uforstaaelige Resultat, at Redningsvæsenets Administration burde flyttes fra Skagen til Aalborg. Det er ganske naturligt, at Skagen, som føler Redningsvæsenet historisk knyttet til sig, protesterede imod en saadan Flytning. Administrationen for Skagens By, Erhvervsorganisationerne og alle i Skagen, som har Interesse for dette Spørgsmaal, henvendte sig til Ministeriet og anmodede om, at en Flytning ikke maatte finde Sted. Sagen blev saa stillet i Bero, men nu er Spørgsmaalet atter aktuelt, idet der foreligger Beslutning om, at Administrationen skal flyttes fra Skagen til København. Man vil kunne forstaa, at der paa ny er opstaaet et livligt Røre i Skagens By for at forhindre Flytningen. Man nærer den Anskuelse, at netop paa dette Sted, hvor Havene mødes og Kampene stadig føres for at bjærge Liv, bør Administrationen være, idet den, der staar i Spidsen for Administrationen, saa tidt Lejlighed gives, bør være til Stede ved de omfattende Redningsforsøg, der foretages, og som har bragt Danmarks Navn viden om i Verden, mange Steder rundt om i Verden mindes man med Taknemmelighed den stolte Kamp, Redningsvæsenet paa disse Steder har ført for at bjærge Menneskeliv. Det er ganske naturligt, at Skagen sætter alt ind paa at bevare Administrationen af Redningsvæsenet for Skagen. Jeg er vel vidende om, at der af Kredse af vort Lands dygtigste Kunstnere er flettet en Krans, en Mindekrans, der er gjort et stort Arbejde for Skagen, som Skagen har høstet betydelig Fordel af, men jeg vil ogsaa pege paa, at indenfor denne Kreds tegner Realiteterne sig, de mange tavse Sten, der staar i Skagen og paa dens Kirkegaard, taler et tydeligt Sprog om, at her er det, som jeg før nævnte,